Anonimizirana verzija

Predmet C-8/23

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

12. siječnja 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Conseil d'État (Francuska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

27. prosinca 2022.

Tužitelj:

FH

Tuženik:

Conseil national de l'ordre des médecins

[*omissis*]

Conseil d'État (Državno vijeće, Francuska), odlučujući u postupku
(Odjel za sporove, spojeno četvrto i prvo vijeće)

[*omissis*]

[*omissis*]

Odluka od 27. prosinca 2022.

[*omissis*]

[*omissis*] FH zahtijeva od Conseila d'État (Državno vijeće) da:

RADNI DOKUMENT

1°) zbog prekoračenja ovlasti poništi odluku od 17. rujna 2021. kojom ga je Conseil national de l'ordre des médecins (Nacionalno vijeće Liječničke komore, Francuska), odlučujući u užem sastavu, odbio upisati u imenik Liječničke komore;

2°) naloži Nacionalnom vijeću Liječničke komore plaćanje iznosa od 3000 eura na temelju članka L. 761-1 codea de justice administrative (Zakonik o upravnim sporovima).

Osoba FH tvrdi da [pobijana] odluka sadržava pogrešku koja se tiče prava jer je njezina njemačka diploma liječnika specijalista anesteziologije, na koju se primjenjuje Direktiva 2005/36/EZ od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (SL 2005., L 255, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 125. i ispravak SL 2014., L 305, str. 115.), obuhvaćena sustavom uzajamnog i bezuvjetnog priznavanja stručnih kvalifikacija stečenih u Europskoj uniji te joj stoga omogućuje obavljanje liječničke profesije u Francuskoj.

[*omissis*] [N]acionalno vijeće Liječničke komore zahtijeva da se tužba odbije i da se plaćanje iznosa od 3000 eura na temelju članka L. 761-1 Zakonika o upravnim sporovima naloži osobi FH. Tvrdi da tužbeni razlozi nisu osnovani.

[*omissis*]

[*omissis*] [pravne osnove i podaci o postupku]

Budući da:

1 [*omissis*] [Osoba FH], francusko-njemački državljanin, posjeduje državnu diplomu (*diplôme d'État)* doktora medicine koju je 18. rujna 2012. izdalo Sveučilište u Monastiru (Tunis). Odlukom od 6. studenoga 2015. njemačka nadležna tijela priznala su tu diplomu kao diplomu o završenom osnovnom medicinskom osposobljavanju i osobi FH odobrila obavljanje liječničke profesije te su je, odlukom od 1. kolovoza 2016., primila u Liječničku komoru Donje Saske. Osoba FH je 28. siječnja 2021. stekla diplomu specijalista anesteziologije koju je izdalo Sveučilište u Hannoveru (Njemačka). Na temelju članka L. 4111-1 codea de la santé publique (Zakonik o javnom zdravlju), 25. ožujka 2021. podnijela je zahtjev conseilu départemental de Saône-et-Loire de l'ordre des médecins (Departmansko vijeće Liječničke komore Saône-et-Loirea, Francuska) za upis u imenik Komore. To ju je vijeće odlukom od 20. svibnja 2021. odbilo upisati u imenik Komore. Njezin je zahtjev za upis u imenik Komore odbio i conseil régional de Bourgogne-Franche-Comté de l'ordre des médecins (Regionalno vijeće Liječničke komore Burgundija-Franche-Comtéa, Francuska) u užem sastavu odlukom od 15. srpnja 2021., protiv koje je osoba FH podnijela žalbu Nacionalnom vijeću Liječničke komore, koje je, odlučujući u užem sastavu, 17. rujna 2021. odbilo upisati je u imenik Komore. Osoba FH traži poništenje te posljednje odluke zbog prekoračenja ovlasti.

Anonimizirana verzija

RADNI DOKUMENT

2 S jedne strane, u uvodnim izjavama 1. i 19. Direktive 2005/36/EZ navodi se: „*(1) Sukladno članku 3. stavku 1. točki (c) Ugovora, ukidanje prepreka slobodnome kretanju osoba i usluga između država članica jedan je od ciljeva Zajednice. To za državljane država članica posebno uključuje pravo na obavljanje određene profesije u svojstvu samozaposlene ili zaposlene osobe u državi članici različitoj od one u kojoj su stekle svoje stručne kvalifikacije. Osim toga, člankom 47. stavkom 1. Ugovora predviđa se donošenje direktiva o uzajamnome priznavanju diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o formalnoj osposobljenosti*" te „*(19) Sloboda kretanja i uzajamno priznavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti liječnika […] trebaju počivati na temeljnom načelu automatskoga priznavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti na temelju usklađenih minimalnih uvjeta osposobljavanja. […]*". U skladu s člankom 1. te direktive, naslovljenim „*Svrha*": „*Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za pristup i obavljanje profesije, na temelju kojih države članice koje pristup reguliranim profesijama i njihovo obavljanje na svom državnom području uvjetuju posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija […] priznaju stručne kvalifikacije stečene u drugim državama članicama […], koje nositelju omogućuju obavljanje iste profesije kao u matičnoj državi članici. […]*". Člankom 4. navedene direktive, naslovljenim „*Učinci priznavanja*", određuje se: „*1. Priznavanjem stručnih kvalifikacija država članica domaćin omogućava korisniku pristup profesiji za koju je osposobljen u matičnoj državi članici kao i obavljanje te profesije pod jednakim uvjetima koji vrijede za njezine državljane. 2. Za potrebe ove Direktive, profesija koju podnositelj zahtjeva želi obavljati u državi članici domaćinu je profesija za koju je podnositelj osposobljen u matičnoj državi članici, pod uvjetom da su djelatnosti koje ona obuhvaća usporedive*." U skladu s njezinim člankom 21., naslovljenim „*Načelo automatskog priznavanja*", koji se nalazi u poglavlju III. [pod naslovom] „*Priznavanje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja*": „*1. Svaka država članica priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za liječnike, koji omogućuju pristup profesionalnim djelatnostima liječnika s osnovnom osposobljenošću i liječnika specijalista […], navedene u točkama 5.1.1.* [popis dokaza o formalnoj osposobljenosti za liječnika s osnovnom medicinskom osposobljenošću koje izdaju države članice], *5.1.2.* [popis dokaza o formalnoj osposobljenosti liječnika specijalista koje izdaju države članice] *[…] Priloga V., koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članaka 24.* [osnovno medicinsko osposobljavanje] [i] *25.* [specijalističko medicinsko usavršavanje] *[…] te u svrhu pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju priznaje tim dokazima na svom državnom području jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje. Takve dokaze o formalnoj osposobljenosti moraju izdati nadležna tijela država članica i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u […] Prilog[u] V.*". Iz članka 10. i sljedećih Direktive proizlazi da su, osim slučajeva navedenih u članku 21., liječnici sa završenim osnovnim osposobljavanjem i liječnici specijalisti koji su stručne kvalifikacije stekli u nekoj državi članici, a namjeravaju obavljati svoju profesiju u drugoj državi članici obuhvaćeni općim sustavom priznavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti.

Anonimizirana verzija

RADNI DOKUMENT

3 S druge strane, u skladu s člankom L. 4111-1 Zakonika o javnom zdravlju: „*Profesiju liječnika […] može obavljati samo: 1° osoba koja posjeduje diplomu, svjedodžbu ili drugi dokaz naveden u članku L. 4131-1, L. 4141-3 ili L. 4151-5 […]*”. U skladu s člankom L. 4131-1 tog zakonika, donesenim konkretno radi prenošenja Direktive 2005/36/EZ: „*Za obavljanje liječničke profesije u skladu s točkom 1° članka L 4111-1 potrebni su sljedeći dokazi o formalnoj osposobljenosti: 1° francuska državna diploma doktora medicine; […] ili 2° ako je dotična osoba državljanin države članice Europske unije ili države stranke Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru: (a) dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnika koje je izdala neka od tih država u skladu s obvezama Zajednice i koji se nalaze na popisu utvrđenom odlukom ministara nadležnih za visoko obrazovanje i zdravlje* [koji je jednak popisima iz točaka 5.1.1. i 5.1.2. Priloga V. direktivi navedenoj u prethodnoj točki]*; (b) dokazi o formalnoj osposobljenosti za liječnika koje je izdala država članica ili država stranka Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru u skladu s obvezama Zajednice koji se ne nalaze na popisu navedenom pod (a) ako im je priložena potvrda te države o tome da se njima potvrđuje formalno osposobljavanje koje je u skladu s tim obvezama te ih ta država smatra jednakovrijednim dokazima o formalnom osposobljavanju koji se nalaze na tom popisu […]*”. U skladu sa [stavkom] II. članka L. 4111-2 tog zakonika: „*Nadležno tijelo također može, nakon što o tome dobije mišljenje odbora u čijem su sastavu, među ostalim, stručnjaci, pojedinačno odobriti obavljanje liječničke profesije u predmetnoj specijalizaciji […] državljanima države članice Europske unije ili druge države koja je stranka Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru koji posjeduju dokaz o formalnom osposobljavanju koji je izdala treća država, a koji je priznat u nekoj državi članici ili državi stranci tog sporazuma osim Francuske, na temelju kojeg mogu u toj državi zakonito obavljati profesiju. Kad je riječ o liječnicima […], priznavanje se odnosi i na dokaz o osnovnom osposobljavanju i na dokaz o specijalističkom usavršavanju*.”

4 [*omissis*] [Nj]emačka nadležna tijela priznala su tunišku diplomu doktora medicine koju posjeduje osoba FH kao jednakovrijednu dokazu o osnovnom medicinskom osposobljavanju za Njemačku iz točke 5.1.1. Priloga V. Direktivi 2005/36/EZ. Na toj su osnovi njemačka tijela osobi FH, s jedne strane, odobrila obavljanje liječničke profesije primivši je odlukom od 1. kolovoza 2016. u Liječničku komoru Donje Saske te su joj, s druge strane, odobrila pristup usavršavanju u Njemačkoj koje joj je omogućilo izdavanje dokaza o specijalističkom usavršavanju iz anesteziologije. Osoba FH je 28. siječnja 2021. stekla diplomu liječnika specijalista anesteziologije koju je izdalo Sveučilište u Hannoveru (Njemačka) i koja se navodi u točki 5.1.2. Priloga V. Direktivi.

5 [*omissis*] [Usto,] osoba FH je u Francuskoj podnijela zahtjev za upis u imenik Liječničke komore kao liječnika specijalista anesteziologije, pri čemu je istaknula da se njezina diploma liječnika specijalista izdana u Njemačkoj automatski priznaje kako je predviđeno u [stavku] 1. članka 21. Direktive 2005/36/EZ s obzirom na to da je riječ o dokazu o formalnoj osposobljenosti koji je izdala država članica Europske unije i koji se navodi u točki 5.1.2. Priloga V. toj

Anonimizirana verzija

RADNI DOKUMENT

direktivi. Nacionalno vijeće Liječničke komore, odlučujući u užem sastavu, odbilo je njezin zahtjev zbog toga što, iako je njemačka diploma liječnika specijalista koju posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti koji se navodi u točki 5.1.2. Priloga V. Direktivi 2005/36/EZ i koji je obuhvaćen arrêtéom du 13 juillet 2009 fixant les listes et les conditions de reconnaissance des titres de formation de médecin et de médecin spécialiste délivrés par les États membres de l'Union européenne ou parties à l'accord sur l'Espace économique européen visées au 2° de l'article L. 4131-1 du code de la santé publique (Odluka od 13. srpnja 2009. kojom se utvrđuju popisi i uvjeti priznavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti liječnika i liječnika specijalista koje su izdale države članice Europske unije ili države stranke Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru, navedeni u [točki] 2° članku L. 4131-1 Zakonika o javnom zdravlju), ona se ne može automatski priznati jer nije izdana u skladu s obvezama Zajednice s obzirom na to da se Direktivom u [stavku] 4. članka 25. predviđa da „*[d]ržave članice za izdavanje dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijevaju posjedovanje dokaza o osnovnom medicinskom osposobljavanju iz točke 5.1.1. Priloga V.*", a osoba FH ne posjeduje dokaz o osnovnom medicinskom osposobljavanju iz točke 5.1.1. tog Priloga V. jer su državnu diplomu doktora medicine koju je stekla u Tunisu priznala samo njemačka tijela.

6 [*omissis*] Osoba FH, koja ne navodi da je obavljala liječničku djelatnost na njemačkom državnom području tijekom tri godine u smislu odredbi [stavka] 3. članka 3. Direktive 2005/36/EZ, tvrdi da se tom odlukom povređuje pravo Unije jer sustav automatskog priznavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti koji je uspostavljen člankom 21. te direktive nadležnim tijelima države članice, kada liječnik specijalist namjerava obavljati profesiju u toj državi članici na temelju dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju koji je izdala druga država članica i koji se navodi u točki 5.1.2. Priloga V. toj direktivi, ne dopušta da tom liječniku odbiju automatsko priznavanje dokaza o formalnoj osposobljenosti iako taj liječnik ne posjeduje neki od dokaza o osnovnom medicinskom osposobljavanju iz točke 5.1.1. Priloga V. i iako se odredbama [stavka] 4. članka 25. za izdavanje dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva posjedovanje nekog od tih dokaza o osnovnom medicinskom osposobljavanju.

7 S obzirom na tužbeni razlog naveden u prethodnoj točki postavlja se pitanje može li se liječnik državljanin države članice Europske unije koji posjeduje dokaz o specijalističkom medicinskom usavršavanju, izdan u državi članici, iz točke 5.1.2. Priloga V. Direktivi 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, samo s tim dokazom, u drugoj državi članici pozvati na sustav automatskog priznavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti određen u članku 21. te direktive iako je dokaz o osnovnom medicinskom osposobljavanju koji on posjeduje, izdan u trećoj državi, priznala samo država članica u kojoj je stekao diplomu liječnika specijalista i nije jedan od dokaza navedenih u točki 5.1.1. Priloga V. toj direktivi i iako se [stavkom] 4. članka 25. te direktive za izdavanje dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva posjedovanje nekog od na taj način navedenih dokaza o osnovnom

Anonimizirana verzija

RADNI DOKUMENT

medicinskom osposobljavanju. To pitanje, koje je odlučujuće za rješenje ovog spora, sadržava ozbiljne poteškoće u tumačenju prava Europske unije. Stoga ga treba uputiti Sudu Europske unije u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i, dok Sud o njemu ne odluči, prekinuti postupak povodom tužbe.

ODLUČUJE:

Članak 1.: Postupak povodom tužbe koju je podnijela osoba FH prekida se dok Sud Europske unije ne odluči o sljedećem pitanju:

Može li se liječnik državljanin države članice Europske unije koji posjeduje dokaz o specijalističkom medicinskom usavršavanju, izdan u državi članici, iz točke 5.1.2. Priloga V. Direktivi 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, samo s tim dokazom, u drugoj državi članici pozvati na sustav automatskog priznavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti određen u članku 21. te direktive iako je dokaz o osnovnom medicinskom osposobljavanju koji on posjeduje, izdan u trećoj državi, priznala samo država članica u kojoj je stekao diplomu liječnika specijalista i nije jedan od dokaza navedenih u točki 5.1.1. Priloga V. toj direktivi i iako se stavkom 4. članka 25. te direktive za izdavanje dokaza o specijalističkom medicinskom usavršavanju zahtijeva posjedovanje nekog od tih dokaza o osnovnom medicinskom osposobljavanju?

Članak 2.: [*omissis*]

[*omissis*] [Odluka o dostavi]

[*omissis*]

[sastav suda, datumi, potpisi i svečana izjava]

RADNI DOKUMENT

Anonimizirana verzija